

מטו:

**עין משפט
גרי מצוה:**

א א מ"י פ"ה מ"ה מ"ק
ממון ה' ב ויהי
הלקט י שמג ע"ש סו
טו"ע ח"מ ס"ח ס"ט
ט"י ב ו"י מ"ט ט"ו א:
י"ב ב מ"י פ"ה מ"ה
נידון ה' א ס"ג
ע"ש טו"ע ח"מ א"ר ט"ו
ק"ש ס"ח ט"ו:

תוספות ר"ד

היא הגרונה שבקרקע
כמו זו בורות: ונתיא א"ר
שמעון בן אלעזר מפני מה
אמר הורה הניזקין שמין
להן בעידית מפני הגולגולין
והתחמסין כדו שיאמר אדם
למה אני גזול והתחמסין
ולמחר כדו יודעים לנכסי
בנטימין שדה נאה שלי
וזמכין על מה שכתוב
בחוה: מיטב שדדי
ומיטב כדו שישלם ומיטב
מה אמרו חכמים ב"ח
בנטימין כדו שלא יראה
אדם דירה נאה לחבורה
ויאמר אקפוץ ואלונו כדו
שאנבנו בחובו: אלא
מעתה הוה בביבורית אי"כ
אחה נעל דלמ דבט לויין:
ומפני מה אמרו כתובה
אשה ביבורית דיתור
ממה שהאיש רוצה לישא
האשה רוצה להנשא:
וכתובה אשה ביבורית
אמר מר זוטרא בריה
דרב תנמן לא שני אלא
מיטמי אבל מיניה דתורה
בביבורית: אמר רבנא
ת"ש פיקרא דחזקתין
יתור ממה שהאיש רוצה
לישא האשה רוצה להנשא
ואי כדו מיטמי האי
משום דיתמי הוא חיבתא:
איתמר ערב כתובה דב"י
הכל לא מישתעבד:

הניזקין פרק חמישי גיטין

ורבי שמעון היא דרשין מעמא דקרא. לא פליגי אלף היכא
דליכא נפקותא כגון גבי חובל (ב) כגד אלמנה וגבי לא ירבה לו
נשים וה"ש משום האי טעמא שיימנין כדמזיק: **ורבי תיבא** בי היכי
דבי פפיק ב"ו. פי' נקוטנרס משום מילתא אחריתא קאמר ולא טעמא
לויבורית הוא ונראה לפרש דה"ק
ללא תימא על כרחק טעמא דיתור
ממה שהאיש רוצה לישא ליתא דחיישינן
לחזקא מדלגא תקיט ליה רבנן כתובה
מינה אס הקיטמות עד שגירשה:
משום שווא הימא. פירש נקוטנרס
שהיו האנשים נשאלים
מן צעני הששים וישאלו להם וקשה
לכפרק הכותב (במכות דף פד.) מנן
ר' עקיבא אומר יתנו למושל שנהם
ואילא דמפרש בגמ' לכתובה אשה
משום חזקא ולפירושו הקוטנרס לא היה
ליה למיקריה כושל דלדרבה האיש
כושל שרין למנאזא מן צעני האשה
וכפרק נערה (שם דף נג:) וכפ"ק
שלי וסומכים על מה שכתוב בתורה מיטב
שדדי ומיטב כדו שלי לפיכך אמרו הניזקין
שמין להן בעידית מפני מה אמרו בעל חוב
בביבורית כדו שלא יראה אדם לחבירו שדה
נאה ודירה נאה ויאמר אקפוץ ואלונו כדו
שאנבנו בחובי לפיכך אמרו בע"ח בביבורית
אלא מעתה היא ביבורית אי"כ אתה נועל
דלת בפני לויין כתובת אשה ביבורית דב"י
ר' יהודה ר"מ אומר בביבורית אמר ר"ש מפני
מה אמרו כתובה אשה ביבורית: **ישותר** כי
ממה שראשיו רוצה לישא היאשה רוצה
לינשא **ידבר אחר** האשה יוצאה לרצונה ושלא
לרצונה והאיש אינו מוציאה אלא לרצונו
מאי דבר אחר וכ"ת כי היכי דבי מפיק לה
איהו תקינו לה רבנן כתובה מיניה כי נפקא
איהו נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מיניה
ת"ש אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה
והאיש אינו מוציא אלא לרצונו אפשר
דנעשה עליה קבלן שהתפיסה בנו
אמר מר זוטרא בריה דרב תנמן לא אמרן
אלא מיתמי אבל מיניה דידיה בביבורית
מיתמי מאי איריא כתובת אשה אפילו כל
מילי נמי דהא **תנן** אין נפרעים מנכסי
יתומים אלא מן הויבורית אלא לאו מיניה
לעולם מיתמי וכתובת אשה איצטריכא ליה
ס"ד אמרנא **משום חזקא** חזקא רבנן גבה
קמ"ל אמר רבא ת"ש ר"מ אומר כתובת
אשה בביבורית ממאן אילימא מיתמי לית ליה
לר"מ הא דתנן אין נפרעים מנכסי יתומים
אלא מן הויבורית אלא לאו מיניה מכלל
דרבנן סברי בויבורית לא לעולם מיתמי
ושאני כתובת אשה משום חזקא אמר אביי
ת"ש הניזקין שמין להן בעידית ובעל חוב
בביבורית וכתובת אשה ביבורית ממאן
אילימא מיתמי מאי איריא כתובת אשה

דמזיק שיימנין: **ורבי שמעון** היא.
מפני דקמני צמדי דלורייתא מפני מוקין העולם רבי שמעון שהיה
מלמד של רבי עקיבא אמרה: **דרישו**. נמי בעלמא טעמא דקרא
כדכא מליצא דר' קטו.) גבי לא תחבול כגד אלמנה (דברים טז) דקאמר
עשירה ממכרין אותה: **מפני תיקון
העולם** דקמני צמדייתא שיהא
אלס למה לא גזל כו': גולג' לא
יהי דמי חמסין יהיב דמי': **יולא**
לרזונה כו'. על כרחי בעל מגרשה:
מאי דבר אחר. היכי הוה טעמא
לכתובה למיסקל ציבורית: **ור"ס**.
כלומר מילתא אחריתא קאמר ולא
טעמא לויבורית הוא: **אפשר דמשיי
לה**. ולא יהיב לה גיטא וכוין דלא
אשה מדעתיה גירשה: **אלא מיטמי**.
כגון כתובה אלמנה: **משום חזקא**.
שהו אנשים נושאין מן צעני האשים
וישאלו להם: **ממאן** קאמר כל הי
דמתני': **אילימא מיטמי**. נוקין היכא
דמיט מויק וגבי מיתמי מי גבי
מעדיית הוה מן חין נפרעים מנכסי
יתומים אלא מויבורית: **כגון שנעשה
ערב כו'**. לעולם כתובה מיניה
דידיה בביבורית וכולה ממתני' ערב
קמירי שנעשה ערב לזנו למקו
ולהולאמו ולכמותא אשה לפורעה
כשילו אס לא יפרעה ולא פרעה ומת
ואמו וגבו מן הערב והכל דלפי אג"כ
דלאו מיתמי גביא לא מגיבין לה אלא
מזיבורית דהאי כי דיניה והאי כי
דיניה: **נוקין וחוב**. דדיייהו ליפרע
נמי מחייס של בן מציעמן אינה צאה
לפרעוס על היממיס לפיכך
כשנפרעים מן הערב נפרעים ממנו
כדן שזיו נפרעים מן הבן אס היה
בחיס והיו לו נכסים: **ממאן גביא**.
אס היו לו לזן נכסים: **איכו נמי**.
ערב: **לא משתעבד**. לפרעו דהכי
פסקין הלכתא לקמן בסמוך: **בקבלן**.
שנעשה עליה קבלן שהתפיסה בנו
מטלטלין לכתובה והיא מסרתן לידו
במורת קבלנות והסרתן לזנו:
הינחא למד'. כ"ג כגט פשוט: **איס**
ליה נכסי ללוז. בשעת הלואה דליכא
למירר עליהו סמין הערב הזה וגמר
ושעבד נפשיה: **משתעבד**. ואס שעטו
נהר אחרי קן נפרעין מן הערב:
מאי איכא למימר. הא ודאי לית ליה
נכסים לאומין הבן דלוי הוה ליה
נכסים לא היו נפרעים מן הערב דתנן
ההמלוה את חבירו ע"י ערב לא יפרע
מן הערב (תמילה) ומוקמין לא יתבע
מן הערב תמילה: **כדוהו**. נכסים
לזן בשעת מלוה: **ואשדוף**.
השחא: **לזני כריס**. כשילו בנו:
דכרי הכל **לא משתעבד**. חדא
דערב בעלמא הוא ועוד לאו מדי
חסרה שלא הולאה ללוז משלה:
קבלן

תורה אור השלם

1. מי יבער איש שדה או
כרם ושחלח את בעירו
וכער בשדה אחר מטוב
שדהו ויתבעו כרמו
ישלם:
שמות כב ד

הנהרות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה ו"ל שמעון
והי גבי חובל כ"ג כ"ד דף
קטו:

מוסף רש"י

חגי' בהדיא. דמן
העידית דקאמר ר"ע
לחזיק קפ"י ובי' ד' א.
משום חזקא. שיהא מן
האנשים צעני הששים
לישאל לוס (שערי דה.)
שמאלו האנשים מן צעני
הששים והיו נשאלת להן
שלא מדאגתא להסגד
כתומתן (כתובות פו.
וכפ"ו שם ד' פז.) ערב
דכתובה דברי הכל לא
משתעבד. דמלתא קא
עבר לזנוס ולא מדי
חסרה לה דלמ לא יהיין
זוז (שערי ב"ב.)